SKIEN '75 — FORT WORTH '79, CINCI ANI DE AUR AI GIMNASTICII ROMÂNEŞTI!

Nadia Comăneci, Emilia Eberle, Dumitriţa Turner, Melita Ruhn, Rodica Dunca, Marilena Vlădărău — iată nume care se vor inscrie cu litere de aur în istoria gimnasticii mondiale. Munca competentă, pasionată desfăşurată de antrenorii emeriţi Bela şi Marta Karoly s-a concretizat în alcătuirea acestei echipe care, deşi cea mai tînără a recentelor campionate mondiale, a cucerit medalia de aur şi titlul suprem de campioană a lumii. Foto: N. DRAGOŞ

CALDA NOASTRĂ ÎMBRĂŢIŞARE!

Evenimentele plăcute trec repede, dar nu se uită uşor. Fort Worth a şi rămas în urmă. Oraşul deplinei consacrări a gimnasticii româneşti este acum la 15 000 km departe de noi. Cît de departe e săptămîna trecută cînd, în inima lui, străbăteam în ultimele minute drumul de la Blackstone Hotel la Center Arena.

Ultimele amintiri. Lunea trecută, spre zori, dar încă în întuneric, plecasem spre aeroport, cu toată echipa. Aşteptată să vină de la spital la hotel, Nadia Comăneci a sosit la 4 dimineaţa însoţită de fotoreporteri americani şi străini care au condus-o pînă la decolarea avionului de pe aeroportul din Dallas construit acum cîţiva ani, cel mai mare aeroport al Statelor Unite, orgoliul texanilor. De la Dallas la New York distanţa este mai mare decît de la Bucureşti la Londra, peste trei ore de zbor cu American Line. Obosite, fetele adorm. Le trezeşte spre amiază soarele cu care New York-ul ne întîmpină. Avionul coboară spre aeroportul La Guardia. În faţa ne apare panorama Manhattanului, ca o machetă în relief, cu uriaşele buildinguri ce par de sus jucării de carton pentru copii. Escala de 6 ore nu-i de fapt decît de 3 ore, pentru că drumul cu autobuzul (deşi special), durează circa două ore prin traficul de la aeroportul pînă în centrul New York-ului şi înapoi. Vizita este scurtă. Cumpărăturile cele mai frecvente sînt păpuşile, suvenirurile şi podoabe pentru pomul de iarnă. Cea mai tînără echipă campioană mondială din istoria gimnasticii (media 15 ani) nu se dezminte. Nadia n-a renunţat încă la păpuşi. La aeroportul J. F. Kennedy, la poarta TAROM-ului, ziariştii şi fotoreporterii aşteaptă, alţi pasageri care recunosc fetele noastre. Cer autografe. [illegible] Boeing-ul TAROM-ului şi începe goana spre noaptea lungă ce ne desparte de Europa.

La 18,30 este întuneric la New York. În Europa e trecut de miezul nopţii. Zburăm pe coasta Canadei şi apoi începe marea traversare a Atlanticului. Stewardesele ne aduc masa de seară. Gimnastele sînt servite în primul rînd. Pentru cîtva timp dieta se suspendă. Marilena Vlădărău este cea mai vorbăreaţă. Melita Ruhn cea mai tăcută. Melita nu poate să-şi ierte ratarea unei medalii la sărituri. Din cauza primei încercări, la care s-a dezechilibrat şi a pus mîinile jos, a primit nota 9,30. A doua săritură a fost ideală, 9,95, dar ce păcat că nota primă, atît de mică, a trimis-o pe locul al 8-lea. A treia gimnastă a lumii este de neconsolat. Eberle e calmă şi tăcută. Îşi digerează, parcă, medalia de aur din ultima seară de la Fort Worth. Nadia, cu mîna bandajată, a adormit. În timp ce Rodica Dunca, a cincea gimnastă a lumii, e ca un ghiocel viu. [illegible] Dumitriţa Turner este solemnă. Pare mîndră de medalia de aur de la sărituri. Şi-a luat o rezervă pentru o oarecare doză de neîncredere în forţele ei. [illegible] este Anca Kiss, e mereu îmbufnată că n-a participat la [illegible]. În timp ce Marilena Neacşu are liniştea pe care o conferă experienţa de concurs. Profesorul Bela Karoly, a adormit şi el, probabil singura stare care-i alungă agitaţia. Lîngă el, Marta, soţia şi colega lui [illegible]. Minutele trec şi avionul înaintează ca o săgeată prin oceanul negru al înălţimilor. [illegible]

Zilele petrecute la Fort Worth par acum un vis frumos. Totuşi, în întunericul care ne înconjoară visăm cu ochii deschişi.

[illegible] „Gingaşele păpuşi din România", cum spuneau comentatorii americani de la televiziune, [illegible]

Impresii din zborul de la Dallas la Bucureşti

...Sintem în vîrful piramidei gimnasticii mondiale. Un grup de entuziaşti, cu nişte copii minune, şi-au propus acum 12 ani, la Oneşti, să ofere gimnasticii mondiale o replică românească. [illegible] Bela Karoly! [illegible] Skien — Montreal — Praga — Strasbourg — Copenhaga — şi acum Fort Worth! La Skien, Nadia Comăneci avea 13 ani, [illegible]

[illegible] echilibrul primejdios de pe bîrnă, acrobaţiile de la sărituri, vraja mişcărilor de la sol, făcute de toate concurentele, [illegible]. Dar [illegible] „clasa Nadia Comăneci". [illegible] „Cum de aţi scos alte Nadii. Ce vrăjitorii faceţi?" [illegible] aur, pe [illegible] Turner [illegible] aparate, [illegible] peste 500 [illegible] bufetul [illegible] fericit!

Avionul balansează cîteva secunde şi întrebarea „Ce vrăjitorii faceţi?" îmi revine obsedant în minte. Am povestit colegilor despre [illegible] de la Oneşti care, după lecţiile din clasă, făceau [illegible]

şe. „Ale noastre fug de antrenament intens, de muncă sportivă", îşi spuneau unii altora, colegii mei din Vechiul şi Noul Continent.

Începuse să se mijească de ziuă. Norii deveniseră ca para focului. Mă ridic şi las storurile la hublourile din dreptul fotoliilor la care dorm fetele noastre. Şi pe acela al lui Bela, cufundat în somn adînc, destins. Pentru puţin timp, căci ce va urma la anul va fi mai greu decît la aceste campionate mondiale. Pentru Jocurile Olimpice bătălia continuă mai dură. Cei învinşi îşi vor înzeci eforturile, toţi se vor perfecţiona. La Fort Worth, şase fete ale unui popor de 22 de milioane de locuitori au învins fetele unor popoare de un miliard şi jumătate de locuitori. Sportivele din U.R.S.S., Statele Unite ale Americii şi R. P. Chineze vor dori desigur revanşa în 1980. Iată de ce, după ce vom sosi la Bucureşti, fiecare va trebui să cunoască ce are de făcut, să-şi definească planurile de antrenament şi obiectivele, ştiind că victoriile se obţin greu dar se menţin şi mai greu.

Stewardesele trezesc pe toţi pasagerii. Se serveşte gustarea de dimineaţă. S-a luminat bine. Peste o oră va fi escala de la Amsterdam şi apoi, peste alte 3 ore, sosirea la Otopeni pe care v-a arătat-o televiziunea şi v-au descris-o pe larg radioul şi presa.

★

Din dramatica desfăşurare a campionatelor mondiale de gimnastică de la Fort Worth, echipa României, laureată unanim apreciată, a cîştigat în omogenitate, a crescut în valoare şi are în faţa ei cîteva luni de zile în care se poate desăvîrşi pentru Jocurile Olimpice de la Moscova.

Antrenorii Bela şi Marta Karoly cît şi întregul lot olimpic ştiu că milioanele de iubitori de sport din ţara noastră aşteaptă de la ei, în anul viitor, noi şi mari succese care să confirme drumul ascendent parcurs de la Skien '75 şi pînă la Fort Worth / Dallas '79.

De pe acum, succes deplin, dragii noştri!

Aurel NEAGU

Interviu cu antrenorul emerit Bela Karoly

ÎN VIITOR, VICTORIA VA FI DE PARTEA ECHIPELOR OMOGENE CA VALOARE, FORŢĂ ŞI COMBATIVITATE

Bela Karoly, antrenor de reputaţie mondială, omul de numele căruia se leagă nemijlocit succesele gimnasticii feminine româneşti din ultimii 5 ani, nu se dezminte. El nu-şi permite nici măcar o zi de odihnă, se află în permanenţă într-o continuă mişcare, în căutarea unor noi soluţii pentru viitoarele succese ale gimnasticii noastre. La numai 5 ore după înapoierea de la Dallas el era deja, cu întreaga echipă, la Deva, a doua zi se repezea pînă la Cluj-Napoca să-şi ia fiica, pe Andreea, de la părinţi, iar joi dimineaţă, la ora 5, sosea din nou în Capitală. Gata oricînd să ofere cititorilor noştri amănunte despre competiţii încheiate, despre planurile sale de viitor, Bela Karoly a acceptat şi de data aceasta o discuţie matinală despre prezentul şi viitorul gimnasticii noastre feminine. Bineînţeles, „capitolul Fort Worth/Dallas" nu putea fi absent din discuţia noastră.

— Aşadar, Bela Karoly, ţi-ai înscris numele, în calitate de coautor, şi la primul titlu de campioană mondială cucerit de echipa feminină a României. Care ar fi, expuse sumar, concluziile acestei a 20-a ediţii a campionatelor mondiale de gimnastică?

— Aş dori să subliniez, mai întîi, apariţia unor noi ţări în elita gimnasticii mondiale, şi mă gîndesc la echipele feminine ale R. P. Chineze, S.U.A. şi Coreei de Sud. Aş puncta apoi aspectul referitor la egalizarea forţelor marilor puteri în gimnastica feminină, pentru viitoarele mari întreceri conturîndu-se de pe acum o luptă foarte strînsă între gimnastele din România, U.R.S.S., R. D. Germană, R. P. Chineză şi S.U.A. Victoria se va putea obţine numai de echipa care se va dovedi mai omogenă, mai combativă, capabilă de un randament maxim în momentele cheie ale disputei sportive pentru întîietate. Indisponibilitatea Nadiei Comăneci pentru exerciţiile liber alese pe echipe şi, ca o consecinţă, neparticiparea ei la concursul pentru individual compus şi în finalele pe aparate a marcat şi mai pregnant un alt aspect care mi se pare important, şi anume acela că, pentru prima oară în istoria gimnasticii mondiale, lupta nu s-a dat între mari individualităţi, ci între sportive cu o valoare ridicată la anumite aparate — la care ele s-au detaşat în învingătoare —, dar cu prestaţii superioare şi la celelalte trei, fapt ce le-a permis să se numere printre cele mai bune din lume. Numai aşa se explică situaţia că, la Dallas, nici o gimnastă nu a reuşit să cucerească mai mult de o medalie de aur!

— Cum apreciaţi, în acest context, comportarea echipei noastre cîştigătoare, pentru prima oară, a titlului de campioană mondială?

— Este normal să fiu bucuros pentru marea performanţă a fetelor noastre. Şi pentru a fi mai convingător în răspunsul meu, vă voi relata impresiile pe care mi le-a comunicat medaliata cu argint de la campionatele mondiale din 1970, Kathy Rigby, azi comentatoare a posturilor de televiziune americane. **„Echipa României — ne spunea ea — a dat din nou un recital extraordinar în ceea ce priveşte spiritul de luptă, dăruirea totală şi precizia în disputa cu echipele unor naţiuni gigant, cum ar fi cele ale U.R.S.S., S.U.A. şi R. P. Chineze. V-aţi luptat cu un miliard şi jumătate şi aţi triumfat! România a dat din nou un excelent exemplu că şi ţările mici pot cuceri titlul suprem, oferind astfel o pildă întregii lumi".** Aceeaşi idee ne-au împărtăşit-o apoi şi alţi specialişti din Italia, Spania, Norvegia, care ne-au felicitat pentru succesul fetelor noastre şi pentru efectul propagandistic pe care-l va avea în ţările respective cîştigarea titlului mondial de către gimnastele românce.

— Mai ales, că acest titlu a fost obţinut în condiţii unice, nemaiîntîlnite în marile competiţii internaţionale de gimnastică.

— Într-adevăr, echipa română a fost lipsită de aportul total al primei noastre viori, Nadia Comăneci, care nu a putut continua întrecerea după inflamarea palmei stîngi. Am adoptat o tactică de ultim moment, în care am avut în vedere favorizarea, pe rînd, a fiecărei gimnaste, astfel încît toate să obţină, la cele patru aparate, rezultatul individual cel mai bun posibil şi, ca urmare, o performanţă ridicată pe ansamblu, abandonînd — în condiţiile date — apărarea cu orice preţ a unei situaţii la individual compus. Tactica noastră s-a dovedit a fi foarte realistă, iar în finalul competiţiei am avut satisfacţia să obţinem, cu cea mai tînără echipă prezentă în întrecere (media de vîrstă 15 ani), titlul mondial. Satisfacţia noastră a fost şi mai mare cînd, la finalele pe aparate, am obţinut alte 2 medalii de aur şi 2 de bronz, la care mai trebuie adăugat „bronzul" de la individual compus, astfel că bilanţul nostru poate fi socotit mulţumitor. De remarcat că, la individual, delegaţia noastră a cucerit 5 medalii prin 3 fete!

— Sintem siguri că, încă de la Dallas, viitoarele Jocuri Olimpice constituie o preocupare centrală pentru antrenorul Bela Karoly. Ce ne puteţi spune despre abordarea acestui greu examen?

— După opinia mea, este necesar să se treacă neîntîrziat la treabă. Nu avem timp de pierdut. Cred că trebuie să începem prin completarea imediată a lotului reprezentativ cu cele mai valoroase elemente de care dispunem, capabile de o muncă susţinută, care să fie încercate şi rodate cît mai intens în competiţii internaţionale de anvergură. Consider că este bine ca şi pe viitor să ne bizuim pe randamentul întregii echipe şi, în funcţie de conjunctura de moment, să încercăm să obţinem medalii pe aparate prin gimnaste pe care le vom specializa, în antrenamente speciale, în acest scop.

— Consideraţi că se poate cîştiga la Moscova duelul pe echipe cu reprezentativa U.R.S.S.?

— Fără îndoială, avantajul terenului propriu va fi un atu important pentru gimnastele sovietice. Dar, noi vom forma o echipă foarte omogenă, cu cele mai bune valori de care dispunem, şi vom lupta pentru locul I. Campionatele mondiale de la Dallas ne-au arătat că nu întotdeauna gimnastele care evoluează în faţa publicului propriu şi sînt susţinute frenetic de spectatori dau şi randamentul cel mai mare. Nu uitaţi că la Fort Worth echipa S.U.A., în cea mai bună formă, cu gimnaste de mare valoare internaţională, a ratat incredibil în concursul pe echipe, toate cele şase componente ale formaţiei căzînd de pe bîrnă!

— Ce probleme de stringentă actualitate se mai află pe agenda dumneavoastră de lucru?

— Mi se pare de mare urgenţă dotarea centrului naţional de pregătire de la Deva cu aparatura omologată pentru Jocurile Olimpice de anul viitor, pentru a avea astfel condiţiile cele mai bune de pregătire. Elaborăm în prezent un plan de acţiune care să cuprindă, obligatoriu, o perioadă de pregătire fizică generală la altitudine, îmbinată cu pregătire specifică în sală. Apoi, trecerea imediată la o perioadă fundamentală, în care să se încerce realizarea şi însuşirea unor elemente şi mişcări de mare dificultate, căci numai echipele care îşi vor modifica cît mai mult exerciţiile, în comparaţie cu cele prezentate la Fort Worth, vor putea aspira la titlul suprem. În aceeaşi etapă, vom pune un accent cît mai mare pe pregătirea artistică, urmînd a fi elaborate şi definitivate noile compoziţii la sol, pe măsura temperamentului şi a posibilităţilor fiecărei gimnaste în parte. Iar în ultima etapă — cît mai multe evoluţii în faţa publicului — de a cărui opinie vom ţine seama în integrarea noilor elemente în exerciţiile definitive pentru Jocurile Olimpice.

Constantin MACOVEI

BILANŢ RECORD

La Fort Worth s-a înregistrat un bilanţ record din întreaga istorie a participărilor gimnasticii feminine româneşti la campionatele mondiale (3 medalii de aur, 3 de bronz) bilanţ semnificativ şi prestigios pentru şcoala românească de gimnastică.

Medalii de aur:

ECHIPA FEMININĂ (NADIA COMĂNECI, MELITA RUHN, RODICA DUNCA, EMILIA EBERLE, DUMITRIŢA TURNER, MARILENA VLĂDĂRĂU);

EMILIA EBERLE — la sol

DUMITRIŢA TURNER — la sărituri

Medalii de bronz:

MELITA RUHN — la individual compus şi sol;

EMILIA EBERLE — la paralele

BRAVO, MELITA!

Foto: „Morning Star Telegram"

În acţiunea de completare a lotului olimpic, antrenorii Bela şi Marta Karoly s-au oprit, acum un an, la Melita Ruhn. Chiar şi pentru unii dintre cei mai autorizaţi specialişti ai gimnasticii noastre feminine, alegerea reputaţilor tehnicieni a produs o mare surpriză. Cu totul firească, la prima vedere, dacă avem în vedere faptul că această tînără gimnastă se afla doar pe locul 24 în clasamentul campionatului de curînd încheiat. Dar, opţiunea fusese determinată de motive numai de ei cunoscute şi ce a urmat se ştie bine.

La primul ei mare concurs internaţional, Melita Ruhn s-a situat, în luna mai a acestui an pe locul al cincilea în Europa, fiind socotită cea mai mare surpriză a campionatelor europene de la Copenhaga, iar acum, la Fort Worth, ocupînd locul trei în lume la individual compus — este, din nou, socotită revelaţia competiţiei mondiale. Bravo, Bela, bravo, Melita!

Presa americană opinează: „EVOLUŢIILE ROMÂNCELOR

LA MONDIALE — UN VERITABIL STUDIU AL PERFECŢIUNII"

Cum era şi firesc, cotidienele din Dallas şi din Fort Worth au acordat spaţii mari campionatelor mondiale de gimnastică, publicînd ample cronici, comentarii şi reportaje pe marginea disputelor celor mai buni gimnaşti şi gimnaste din lume. În unanimitate, se subliniază performanţa deosebită a echipei feminine a României, care a cucerit medalia de aur şi titlul de campioană a lumii, după ce şase ediţii consecutive victoria a revenit reprezentativei Uniunii Sovietice. Referindu-se la această izbîndă, **„MORNING STAR TELEGRAM"** din 5 decembrie subliniază că **„este o mare plăcere să le urmăreşti pe românce în timpul concursului, la aparate, pentru că evoluţiile lor reprezintă un veritabil studiu al perfecţiunii în gimnastică. Aproape că în egală măsură îţi face plăcere să le vezi şi la încălzire: se rotesc, fac piruete, salturi, sărituri, ca nişte gingaşe păpuşi".** Cu privire la participarea Nadiei Comăneci la exerciţiile liber alese, acelaşi ziar menţionează: **„Nadia, deşi a concurat numai la bîrnă, fiind accidentată, a evoluat în maniera care a făcut din ea cea mai tînără campioană olimpică, la Jocurile Olimpice de la Montreal. Vizibil marcată de suferinţă, ea n-a clipit măcar o dată, nici un muşchi nu i s-a mişcat din corpul ei frumos sculptat".**

Comentînd concursul pe echipe şi subliniind performanţa repurtată de reprezentativa feminină a României, într-o amplă relatare însoţită de fotografii, **„FORT WORTH STAR TELEGRAM"** din 7 decembrie remarcă: **„România a reuşit, în cele din urmă, să învingă echipa Uniunii Sovietice, punînd capăt unei supremaţii care le-a făcut pe sovietice să cîştige 6 din ultimele 7 campionate mondiale. Succesul româncelor este cu atît mai impresionant, cu cît a fost dobîndit doar cu o singură apariţie a superstelei Nadia Comăneci, suferindă de o inflamaţie la mîna stîngă."** În acelaşi ziar, Bill Valentine, director al programului naţional pentru gimnastică feminină din cadrul Federaţiei S.U.A., solicitat să-şi spună părerea în legătură cu campionatele mondiale, declară: **„Deşi au pierdut-o pe Nadia Comăneci, româncele au fost pentru mine o plăcută surpriză şi nu greşesc dacă afirm că ele ne-au oferit cel mai plăcut moment al serii. M-a impresionat emoţia deosebită cu care gimnastele românce au primit vestea cîştigării medaliei de aur. Le-am considerat întotdeauna ca adevăraţi roboţi, lipsite de emoţie, dar ele ne-au dovedit contrariul".** Aceeaşi publicaţie menţionează într-un titlu: **„Cu o singură mînă validă, Nadia a fost un factor decisiv al victoriei româncelor".**

Tot în legătură cu concursul de joi seară, al echipelor feminine, ziarul citat subliniază: **„Din momentul în care devenise certă absenţa Nadiei din echipa României, gimnastele sovietice au scos din exerciţiile lor toate elementele de mare dificultate, şi-au simplificat ieşirile, pentru a fi sigure că nu vor rata. Şi aceasta pentru că, aici la Fort Worth, disputa dintre România, U.R.S.S., R.D.G. şi S.U.A. a fost mai echilibrată ca oricînd".**

„THE DALLAS MORNING NEWS" din 10 decembrie, referindu-se la finalele pe aparate în care gimnastele românce au cucerit 2 medalii de aur şi 2 de bronz, scrie: „A fost pentru prima oară cînd antrenorul român Bela Karoly şi-a manifestat vizibil satisfacţia, felicitînd-o pe Dumitriţa Turner, noua campioană a lumii la sărituri, după ce ea fusese notată cu 9,95."

LA TELEFON NADIA!

Doar un singur apel şi la telefon ne-a răspuns chiar Nadia. Solicitînd-o să ne spună, pentru cititorii noştri, cum se simte şi cînd îşi reia pregătirile, Nadia Comăneci ne-a declarat: „Rana de la mînă mă supără încă şi nu-mi permite să efectuez antrenamente. Motiv pentru care îmi îngădui şi eu o perioadă de odihnă, care se va prelungi, după toate probabilităţile, pînă în ianuarie. Apoi, din nou în sala de gimnastică, împreună cu colegele şi cu antrenorii mei, Marta şi Bela Karoly, la startul pregătirilor pentru viitoarele Jocuri Olimpice. Doresc din inimă ca la Moscova să obţin aceleaşi rezultate pe care le-am realizat şi la Olimpiada de la Montreal".

OMAGIU ŞCOLII ROMÂNEŞTI DE GIMNASTICĂ

Declaraţii ale unor personalităţi marcante ale sportului internaţional

Numeroase personalităţi ale gimnasticii internaţionale, membri ai Comitetului Executiv al F.I.G., ai comisiilor tehnice, feminină şi masculină, reputaţi arbitri şi tehnicieni au făcut aprecieri elogioase la adresa comportării şi rezultatelor realizate de gimnastele şi gimnaştii români la cea de-a 20-a ediţie a campionatelor mondiale.

IURI TITOV (U.R.S.S.), preşedintele Federaţiei internaţionale de gimnastică: „Felicit călduros gimnastele românce pentru cucerirea titlului de campioane mondiale. De data aceasta, echipa feminină a României a fost mai bună şi a intrat în posesia titlului".

JAROSLAVA MATLOCHOVA (Cehoslovacia), vicepreşedintă a Comisiei tehnice feminine a F.I.G.: „După ce, în luna mai, la Campionatele europene de la Copenhaga, Nadia Comăneci şi Emilia Eberle se situaseră pe primele două locuri la individual compus, era firesc să ne aşteptăm că echipa României va ataca şi titlul de campioană mondială. Iată că aici, la Fort Worth, am asistat şi la acest succes al gimnasticii româneşti, care încununează lăudabile eforturi ale tehnicienilor din ţara prietenă pentru depistarea continuă şi formarea unor autentice valori internaţionale. Toată lauda pentru această muncă, pentru asemenea rezultate".

NIKOLAI HADJIEV (Bulgaria), membru al Comitetului Executiv al F.I.G., preşedintele Federaţiei de gimnastică din Bulgaria: „Încă de la Balcaniada din Iugoslavia pentru mine era clar că echipa feminină a României, care cuprinde valori recunoscute ale gimnasticii internaţionale, are mari şanse pentru a aspira la titlul de campioană mondială. Întrecerea de la exerciţiile impuse, foarte strînsă şi marcînd echilibrul valoric dintre formaţiile U.R.S.S., României, R.D. Germane şi S.U.A., a fost urmată de o dispută şi mai spectaculoasă, palpitantă chiar, la liber alese, încheiată, poate neaşteptat în conjunctura dată, dar pe deplin meritat, cu succesul tinerelor gimnaste românce, pe care le-am aplaudat pentru performanţele lor. Ca secretar al Comitetului balcanic, încerc o deosebită satisfacţie că, pentru prima oară, o echipă feminină din această zonă se situează pe locul I în lume".

MICHELLE THIEBAULT (Franţa), arbitră internaţională: „De la masa de arbitraj, le-am urmărit întotdeauna cu multă plăcere şi cu bucurie pe gimnastele românce. În comparaţie cu „mondialele" de acum un an, găzduite de ţara noastră la Strasbourg, echipa României a marcat un progres evident, concretizat, aici la Fort Worth, în multe execuţii de excepţie, la care nu am ezitat să acord note mari. Am avut o reală satisfacţie că, arbitrînd la sol în finala pe aparate, am urmărit două reprezentante ale României, care s-au impus prin exerciţii cu acrobatică dificilă şi cu o compoziţie complexă, bine primită de spectatori şi specialişti. Succesul Emiliei Eberle a venit ca ceva firesc, iar medalia de bronz a Melitei Ruhn răsplăteşte şi ea un autentic talent al gimnasticii mondiale. Ne bucură bunele relaţii dintre federaţiile ţărilor noastre şi am convingerea că gimnastica din ţara mea va avea numai de cîştigat prin contacte cît mai strînse cu gimnastica românească. Nu mă îndoiesc că şi la viitoarele întreceri specialiştii români vor lansa noi vedete în arena internaţională".

SHARON WEBER (S.U.A.), arbitră internaţională: „Felicit din inimă echipa feminină a României, pe Nadia Comăneci, Emilia Eberle, Dumitriţa Turner, Melita Ruhn şi pe celelalte componente ale echipei pentru frumosul exemplu de dăruire pe care l-au dat spectatorilor noştri, întregii lumi în apărarea şanselor de cîştigare a titlului mondial. Poate că niciodată nu vom putea sublinia pe de-a-ntregul frumuseţea acestui gest, semnificaţiile lui. Sînt bucuroasă că echipa României a obţinut cel mai mare succes al său la campionatele găzduite de ţara mea. Pînă acum, la noi era cunoscută mai ales Nadia. Iată că după Fort Worth se vorbeşte tot mai mult şi despre Emilia şi Dumitriţa. Ne vom bucura oricînd să le avem în sălile noastre de sport pe minunatele dumneavoastră gimnaste".

FRANCK EDMONDS (Anglia), membru în Comitetul Executiv al F.I.G., preşedintele Federaţiei de gimnastică din Anglia: „Am apreciat cu deosebire omogenitatea şi siguranţa manifestate de echipa României, extraordinara ei dorinţă de a cîştiga titlul suprem. Este o victorie cu atît mai preţioasă, pentru care le felicit sincer pe cele 6 gimnaste românce, cu cît sportivele dumneavoastră nu şi-au uşurat în nici un fel exerciţiile, chiar şi atunci cînd, luptînd pentru titlu, orice ezitare sau dezechilibrare cîntărea foarte mult şi putea fi decisivă. După cum s-a văzut, alte echipe au vrut să cucerească medalia de aur scoţînd din exerciţiile gimnastelor elemente de mare dificultate! Le aşteptăm cît mai curînd pe gimnastele românce în Anglia, pentru a împărtăşi din experienţa lor, pentru a-şi etala înalta lor măiestrie în faţa iubitorilor de sport de la noi".

LIGIA GAMBOA XOCHITL (Mexic), arbitră internaţională: „În mai multe rînduri, în perioada în care gimnastele românce s-au antrenat la Monterrey, ca şi în demonstraţia pe care ele au susţinut-o în capitala ţării noastre înaintea întrecerilor de la Fort Worth, le-am urmărit în plină activitate pe Nadia Comăneci, Emilia Eberle, Melita Ruhn. Am văzut cu cîtă rigoare şi seriozitate îşi pregăteau participarea la campionatele mondiale, iar apoi le-am admirat ambiţia şi dîrzenia cu care au luptat pentru fiecare zecime de punct, pentru cîştigarea titlului de campioană mondială pe echipe. Gimnastele românce au avut exerciţii excelente la toate aparatele şi cred că au înregistrat cele mai puţine ratări în tot concursul. Orice gimnast şi orice federaţie au ce învăţa de la sportivele românce, din experienţa de lucru a tehnicienilor din România".

KIYOKO ONO (Japonia), arbitră internaţională: „La începutul lui iunie, cînd Nadia Comăneci, Emilia Eberle şi Melita Ruhn au fost la Tokio, la „Cupa Mondială", le-am vorbit colegelor mele, altor specialişti, despre marile şanse pe care le au gimnastele românce de a cîştiga titlul de campioane mondiale. Şi iată că aici, la Fort Worth, previziunile mele s-au confirmat. Felicit din inimă pe specialiştii români pentru această performanţă deosebită şi apreciez cu deosebire faptul că la fiecare nouă competiţie România lansează în arena internaţională alte şi alte gimnaste de mare clasă".

PREOCUPĂRI PRIORITARE LA FEDERAŢIA DE SPECIALITATE

În calitatea sa de secretar al Federaţiei române de gimnastică, profesorul NICOLAE VIERU depune, de mai bine de un deceniu, o activitate stăruitoare, competentă pentru dezvoltarea şi perfecţionarea continuă a gimnasticii româneşti, canalizîndu-şi eforturile deopotrivă în direcţia loturilor reprezentative, cît şi a formării, pe întreg cuprinsul ţării, a unor centre puternice, noi şi noi rezervoare de talente pentru echipele reprezentative. Acum, cînd, împreună cu întregul activ al federaţiei, se bucură şi el de succesele strălucite de la campionatele mondiale, l-am solicitat să ne vorbească despre principalele sale preocupări în direcţia asigurării, la viitoarele mari competiţii şi cu deosebire la Jocurile Olimpice din 1980, a unor noi şi prestigioase performanţe.

Consider — ne-a spus el — că în activitatea noastră viitoare va trebui să acordăm tot ajutorul necesar acelor centre care dau cu regularitate gimnaste şi gimnaşti echipelor naţionale. Iată, campioana noastră mondială de la Fort Worth este formată din gimnaste provenind din 5 oraşe ale ţării: Oneşti (Nadia Comăneci şi Dumitriţa Turner), Arad (Emilia Eberle), Sibiu (Melita Ruhn), Baia Mare (Rodica Dunca) şi Bucureşti (Marilena Vlădărău). Cred că acesta este un fapt deosebit de semnificativ. Cu deosebire, va trebui să veghem ca la centrul de pregătire naţională de la Deva să asigurăm cele mai bune condiţii materiale, să lărgim lotul actual cu noi şi noi tinere de talent, care să facă faţă programului exigent de pregătire a viitoarelor mari examene internaţionale. În ce priveşte elaborarea planurilor concrete pentru Jocurile Olimpice, întrecerile de la Fort Worth ne-au arătat că trebuie să acordăm o atenţie mare atît exerciţiilor impuse, cît şi celor liber alese, după cum ni se pare deosebit de important ca o grijă în plus să avem pentru cele două aparate la care nu am obţinut medalii de aur la „mondiale", bîrnă şi paralele. Avem antrenori capabili, entuziaşti, pasionaţi în foarte multe secţii din ţară şi am convingerea că şi la Moscova gimnastele şi gimnaştii noştri vor aduce noi satisfacţii iubitorilor de sport.

SANIE CU ZURGĂLĂI, MELODIE DE TRIUMF A GIMNASTICII ROMÂNEŞTI...

Cînd, în mai, la Brondby Hallen din Copenhaga, Nadia Comăneci cîştigă titlul de campioană a Europei la sol, specialiştii sovietici erau cu deosebire afectaţi. Pierdeau o poziţie pe care o deţinuseră ani de-a rîndul şi în care păreau imbatabili. Şi iată că acum victoria Nadiei nu mai este singulară. La Center Arena din Fort Worth solul a fost cîştigat din nou de o gimnastă româncă, de data aceasta Emilia Eberle, pe frumoasa noastră melodie „Sanie cu zurgălăi", cunoscută publicului american de mai bine de 40 de ani. Desigur, puţini sînt cei care îl cunosc pe cel care a asigurat pregătirea artistică a lotului nostru feminin şi asamblarea exerciţiilor la sol cu muzica interpretată la pian sau, conform noilor prevederi regulamentare, în orchestraţie.

Într-adevăr, se cuvine să menţionăm în aceste pagini meritul incontestabil al coregrafului POJAR GEZA, om care de ani buni s-a ataşat gimnasticii şi o slujeşte cu deplină dăruire şi devotament. El a creat un stil artistic propriu al gimnasticii feminine româneşti, mereu mai plăcut şi mai expresiv de la o competiţie la alta, iar cele două medalii (Emilia Eberle — aur şi Melita Ruhn — bronz) de la Fort Worth reprezintă, mai presus de orice îndoială, şi un rezultat al activităţii profesionale a coregrafului Pojar Geza. Ne bucurăm să consemnăm o părere autorizată, cea a cunoscutei comentatoare americane Kathy Rigby, care apreciа: „Sanie cu zurgălăi" este o veritabilă melodie de triumf a gimnasticii româneşti".

Să ne amintim că ea a deschis, în 1976, drumul spre cele trei medalii de aur de la Montreal şi l-a continuat atît de spectaculos la Campionatele mondiale din Statele Unite. „Sanie cu zurgălăi" (în interpretarea orchestrei de estradă a Radioteleviziunii, dirijată de Sile Dinicu) a fost ultima prezentată şi ascultată în concurs, dar prima şi singura melodie unitară, creată special pe cele trei linii acrobatice ale solului Emiliei, marcînd pregnant mişcările de bază ale exerciţiului.

Care va fi, oare, viitorul marş triumfal al „Saniei cu zurgălăi"?